

El Punt 28/11/2006

> **Joan F. Mira evoca la Guerra de Successió al País Valencià**

L'autor presenta «Almansa 1707, després de la batalla»

E. ORTS. València Barcelona

Almansa, com Gernika al País Basc, és un símbol nacional. Tot i no ser valenciana (es troba a Castella-la Manxa), la batalla que va tenir lloc als seus camps el 1707, en la Guerra de Successió, va acabar en derrota dels austriacistes i va representar la caiguda del Regne de València a mans dels borbònics. La fita va conduir a la desaparició del país com a entitat política i la seua incorporació a una Espanya a la mida de Castella. L'escriptor Joan Francesc Mira ha recuperat aquells fets en un llibre.

Joan Francesc Mira, ahir a Barcelona.

El 25 d'abril del 2007 es compliran 300 anys d'aquella derrota, una efemèride que l'autor ha volgut anticipar en *Almansa 1707, després de la batalla* (Bromera), presentada ahir a Barcelona i dijous passat a València.

Set anys abans que Catalunya sucumbira a Felip V (1714), els valencians van córrer la mateixa sort. «Allò va ser un genocidi polític», assegura amb rotunditat Mira per referir-se a la principal conseqüència de la derrota: la promulgació del Decret de Nova Planta i la consegüent supressió dels furs.

El llibre arranca els anys previs a la mort de Carles II (1700) i el problema successori que aquesta va plantejar. Els territoris de la Corona d'Aragó es trobaven en un procés de renovació constitucional i política i travessaven un bon moment econòmic. Llavors va arribar la «catàstrofe», segons Mira.

Aragó, Catalunya i el Regne de València van apostar pel projecte de l'arxiduc Carles d'Àustria, de respecte a l'estructura constitucional i les llibertats. Enfront tenien el model centralista i absolutista de Felip d'Anjou, nét de Lluís XIV, rei de França. Els tres territoris van pagar cara la seua elecció. En acabar la guerra les seues estructures administratives i nacionals van ser «aniquilades» pels guanyadors.

«El país va ser literalment suprimit i totes les seues formes d'organització, des de la justícia a la vida municipal», apunta l'escriptor.

A diferència de Catalunya, que fa coincidir la seua diada amb l'aniversari de la derrota austriacista al Principat, el País Valencià la celebra per commemorar el seu naixement com a poble (9 d'octubre de 1238: entrada de Jaume I a València), i no per recordar la batalla d'Almansa. Per Mira, el del Regne de València és un cas únic de país amb data de naixement i de «mort» tan nítidament establides.

Des d'un punt de vista retrospectiu, Mira s'identifica amb els austriacistes i no amb els borbònics, una divisió ideològica que per a l'autor manté una correlació amb la política d'avui dia. «Hi continua havent molts botiflers [partidaris de Felip V]», apunta l'autor.

Tot i la transcendència de l'efemèride, Mira no confia que la Generalitat Valenciana commemore la fita «de manera seriosa». «Ni al PP ni al PSPV-PSOE els interessa perquè reivindicar-se com a austriacista és posar-se en contra de l'estructura bàsica de l'Estat actual i qüestionar l'Espanya castellana que va sorgir d'Almansa», critica.

El treball de Mira té un estricte caràcter divulgatiu. L'escriptor no és cap historiador ni descobreix cap secret sobre la Guerra de Successió, però convida a un primer contacte amb aquest episodi i les seues conseqüències. L'edició, d'acurat format i amb més de 200 imatges, s'incorpora a una col·lecció elaborada pel mateix autor per a Bromera al costat de les biografies de Blasco Ibáñez i sant Vicent Ferrer i l'assaig sobre la família Borja.